

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou ve věci žalobce: **P.F.**, bytem, zast. JUDr. Jiřím Horákem, advokátem se sídlem Lešetín IV/708, 760 01 Zlín, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, tř. T. Bati 21, 760 01 Zlín, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2012, č. j. KUZL-67749/2012, sp. zn. KUSP-67749/2012/DOP/Ti,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 3. 12. 2012, č. j. KUZL-67749/2012, sp. zn. KUSP-67749/2012/DOP/Ti s e z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15.342 Kč, a to k rukám JUDr. Jiřího Horáka, advokáta se sídlem Lešetín IV/708, 760 01 Zlín do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 12. 2012, č. j. KUZL-67749/2012, sp. zn. KUSP-67749/2012/DOP/Ti bylo podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu v Kroměříži ze dne 31. 7. 2012, č. j. MeUKM/075898/2012 (dále jen „správní orgán I. stupně“) jako opožděné zamítnuto.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 31. 7. 2012, č. j. MeUKM/075898/2012 byl žalobce uznán vinen tím, že dne 26. 10. 2011 okolo 11:20 hod. řídil v katastru obce Hulín na silnici R/55 ve směru jízdy na obec Otrokovice osobní motorové vozidlo tov. zn., RZ: a při řízení vozidla nebyl na sedadle připoután bezpečnostním pásem. Svým jednáním porušil ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., v platném znění a ust. § 125c odst. 1 písm. k) citovaného zákona. Za uvedené jednání mu byla uložena dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) citovaného zákona v souladu s ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, pokuta ve výši 2.000 Kč.

II.

Shrnutí žalobních bodů:

V žalobě ze dne 4. 2. 2013 namítl žalobce, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svém zákonném právu. Uvedl, že od počátku správního řízení měl zvoleného zástupce advokáta JUDr. P. O., který v průběhu řízení dne 9. 5. 2012 zemřel. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 31. 7. 2012 tak bylo doručeno žalobci a to dne 13. 8. 2012. Žalobce namítl, že pokud správní orgán I. stupně skutečně neměl v době doručování informaci o úmrtí jeho právního zástupce, bylo jeho povinností doručit předmětné rozhodnutí ve věci samé pouze právnímu zástupci, nikoliv žalobci, následně pak nástupci zemřelého právního zástupce. Pro takový způsob doručování nelze v zákoně najít vůbec žádnou oporu, naopak z ust. § 34 odst. 2 správního řádu vyplývá, že doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak. Pokud by správní orgán postupoval při vědomí toho, že v době doručování nedošlo k zániku plné moci jeho zástupce z důvodu jeho úmrtí, v souladu s jeho doručovací povinností, pak by z relace pošty zjistil, že mu již nelze průkazně doručit, a to buď z důvodu, že se adresát v místě doručování již nezdržuje, nebo přímo se sdělením, že zemřel. V prvním případě by mu musel ustanovit opatrovníka (ust. § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu), ve druhém by pak musel (měl) respektovat speciální právní ochranu účastníka zastoupeného advokátem, který zemřel, jak je upravena v zákoně o advokacii, tj. že v takovém případě je zastoupenému ustanoven nástupce (ust. § 27 odst. 4 zákona č. 85/1996 Sb.) a pouhým dotazem u České advokátní komory by takovou informaci získal a byl pak povinen s určeným nástupcem dále jednat, resp. mu předmětné rozhodnutí doručit. To však správní orgán I. stupně neučinil. Ze shora uvedených důvodů proto zcela legitimně očekával, že předmětné rozhodnutí bude doručeno správním orgánem I. stupně právnímu nástupci, a to již i s ohledem na dobu, která uplynula ode dne úmrtí původního právního zástupce a dnem vyhotovení a doručování rozhodnutí. Za daného stavu tak žalovaný nedostál svojí zákonné povinnosti věcně přezkoumat odvoláním napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Navrhl proto, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 15. 3. 2013 nesouhlasil s žalobními námitkami, vyslovil úvahu, že zřejmě podáním žaloby JUDr. J. H. čelí odpovědnosti za škodu, kterou žalobci svým procesním postojem založeným na vědomé pasivitě způsobil, popř. odvrací

hrozbu své kárné odpovědnosti advokáta. Je rovněž otázkou, zda jmenovaný právní zástupce skutečně splnil svoji povinnost určeného nástupce bezodkladně vyrozumět účastníka řízení o přijatých opatřeních jako klienta zemřelého advokáta. V této souvislosti odkázal i na stanovisko představenstva České advokátní komory ze dne 12. 9. 2006 vztahující se k problematice klientských spisů vedených advokátem, který zemřel. Správnímu orgánu bylo rozhodnutí České advokátní komory ze dne 10. 5. 2012, č. j. 02-4035/12, jímž byl určen nástupcem za JUDr. P. O. JUDr. J. H., advokát se sídlem, doručeno dne 11. 10. 2012. Dne 26. 10. 2012 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno odvolání žalobce prostřednictvím nově ustanoveného právního zástupce. Není jasné, z jakého důvodu JUDr. J. H. „otálel“ přibližně půl roku s informováním třetí osoby v řízení vedeném s žalobcem, a to navíc v situaci, kdy již měl jasno o tom, že žalobce chce stále být zastupován. Vzhledem k výše uvedenému žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Replika žalobce k písemnému vyjádření žalovaného:

V podání ze dne 30. 4. 2013 žalobce prostřednictvím právního zástupce se neztotožnil s právním stanoviskem žalovaného, odporoval jeho úvaze o vyvinutí právního zástupce odpovědnosti za vzniklou škodu. Učiněný názor pokládal za nepatřičný a míjející podstatu tohoto řízení. Neztotožnil se rovněž s tím, že žalovaný neshledává povinnost správního orgánu aktivně zjišťovat nástupce zemřelého advokáta. Pokud správní orgán I. stupně zasílal rozhodnutí „na vědomí“ JUDr. P. O., pak je logické, že subjektivně ještě ke dni odesílání zásilky nevěděl o tom, že uvedený advokát již nežije. Pak ovšem nemohl (nebyl oprávněn) následně počítat uplynutí lhůty k odvolání ode dne, kdy bylo rozhodnutí doručeno nástupci tohoto právního zástupce, a to pro rozpor s ust. § 34 odst. 2 správního řádu. Pokud by bylo postupováno v souladu s ust. § 20 odst. 2 a § 72 odst. 1 správního řádu, zjistil by, že zásilku nelze řádně doručit, a to buď s pouhým sdělením doručovatele, že se na uvedené adrese nezdržuje nebo přímo s informací o jeho úmrtí. Z obou variant získaných informací by pro správní orgán vyplývala elementární povinnost aktivity, případně až k ustanovení opatrovníka nebo telefonickým dotazem na ČAK v Praze ke zjištění právního nástupce. Nic z toho však správní orgán neučinil, ač mu v tom vůbec nic nebránilo.

V.

Shrnutí relevantních skutečností zjištěných ze správního spisu:

Soud konstatuje, že ve správním spise je založena plná moc JUDr. P. O., advokáta se sídlem ze dne 2. 4. 2012. Rozhodnutím Městského úřadu Kroměříž ze dne 31. 7. 2012, sp. zn. MeUKM/075898/2012, jímž byl žalobce uznán vinným, neboť svým jednáním porušil ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., v platném znění, a dopustil se tak přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) citovaného zákona. Dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) citovaného zákona v souladu s ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., v platném znění, mu byla uložena pokuta ve výši 2.000 Kč. Ve spise je založena doručenka adresovaná JUDr. P.O. (doručení citovaného rozhodnutí správního orgánu I. stupně) s tím, že zásilka byla vrácena zpět, neboť adresát si ji nevyzvedl ve stanovené lhůtě a odesílatel vyloučil její vložení do schránky. Následně bylo provedeno nové doručení citovaného

rozhodnutí, zásilka byla opět vrácena zpět z důvodu úmrtí JUDr. P.O. Správní orgán I. stupně dal pokyn k doručení rozhodnutí žalobci, který jej převzal dne 13. 8. 2012.

Dne 11. 10. 2012 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno právním nástupcem zemřelého advokáta rozhodnutí předsedy České advokátní komory ze dne 10. 5. 2012, č. j. 02-4035/12, jímž nástupcem za JUDr. P. O. byl určen JUDr. J. H., advokát se sídlem Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že JUDr. P.O. byl s účinností ode dne 9. 5. 2012 vyškrtnut ze seznamu advokátů České advokátní komory. České advokátní komoře nebyly známy žádní klienti vyškrtnutého advokáta, které by bylo možné přímo vyrozumět o tomto rozhodnutí. Zároveň JUDr. J. H. v podání ze dne 10. 10. 2012 označené „žádost“ sdělil, že mu bylo žalobcem předáno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 31. 7. 2012, doručené žalobci dne 13. 8. 2012, tedy v době, kdy již byl určen nástupcem zemřelého JUDr. P. O. Zároveň požádal vzhledem k tomu, že mu doposud nebylo rozhodnutí správního orgánu doručeno o zjednání nápravy. Ve spise se dále nachází doručenka potvrzující doručení advokátovy zásilky (druh zásilky neurčen) pod č. j. MeUKM/075898/2011/20/HOSP/vlmik dne 12. 10. 2012. Dne 26. 10. 2012 bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně odvolání žalobce sepsané právním zástupcem ze dne 24. 10. 2012. Rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 12. 2012, č. j. KUZL-67749/2012, sp. zn. KUSP-67749/2012/DOP/Ti bylo odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 31. 7. 2012 jako opožděné zamítnuto.

VI.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Soud přezkoumal obě napadená správní rozhodnutí, jakož i řízení předcházející jejich vydání, a to v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 71 odst. 1 a § 75 odst. 1 s.ř.s.). Předmětná věc byla projednána bez nařízení, neboť byly splněny zákonné podmínky ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žaloba je důvodná.

Na základě skutkového zjištění bylo prokázáno, že žalobce v řízení o přestupku udělil dne 2. 4. 2012 plnou JUDr. P. O., advokátovi se sídlem Tuto plnou moc udělil v rozsahu práv a povinností dle trestního řádu, občanského soudního řádu, správního řádu, zákoníku práce, dalších procesních předpisů a jako zvláštní plnou moc ve věci řízení o přestupku vedeném u Městského úřadu Kroměříž pod sp. zn. MeUKM/078989/2011. Jmenovaný advokát byl aktivní, zúčastnil se ústního jednání v řízení o přestupku dne 2. 5. 2012. Na základě provedeného důkazního řízení zaevidovaného ve správním spise rozhodl ve věci přestupku správní orgán I. stupně dne 31. 7. 2012. Jak již uvedeno shora, opakovaně bylo rozhodnutí doručováno advokátovi žalobce JUDr. P. O., z vrácené zásilky dne 21. 8. 2012 bylo zjištěno, že jmenovaný zemřel. Ve spise je založena doručenka potvrzující odesílatele Městský úřad Kroměříž, oddělení dopravy a silničního hospodářství, Husovo náměstí 534, 767 01 Kroměříž, adresované žalobci, zásilka nebyla specifikována, uvedené číslo jednací

MeUKM/075898/2011/15/HOSP/vlmik nekorespondovalo se spisovou značkou rozhodnutí MÚ Kroměříž ze dne 31. 7. 2012, které je vedeno pod značkou MeUKM/075898/2012. Podáním ze dne 10. 10. 2012, které bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 11. 10. 2012, sdělil nástupce zemřelého advokáta JUDr. J. H., že mu bylo žalobcem předáno rozhodnutí ve věci samé vydané dne 31. 7. 2012, které mělo být žalobci doručeno dne 13. 8. 2012, tedy v době, kdy na základě rozhodnutí ČAK ze dne 10. 5. 2012 byl již nástupcem zemřelého JUDr. P. O. (úmrtí dne 9. 5. 2012). Vzhledem k tomu, že mu doposud rozhodnutí nebylo doručeno, obrátil se na správní orgán I. stupně s žádostí o zjednání nápravy. Ve spise je založena doručka potvrzující, že správní orgán I. stupně odeslal jmenovanému advokátovi zásilku pod č. j. MeUKM/075898/2011/20/HOSP/vlmik, kterou převzal dne 12. 10. 2012. Dále se ve spise nachází rozhodnutí předsedy České advokátní komory ze dne 10. 5. 2012, č. j. 02-4035012, kterým JUDr. J.H. potvrdil, že byl určen nástupcem za JUDr. P. O., který s účinností ode dne 9. 5. 2012 byl vyškrtnut ze seznamu advokátů České advokátní komory. Následně dne 26. 10. 2012 bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně odvolání žalobce ze dne 24. 10. 2012 sepsané advokátem JUDr. J. H. Dle podacího razítka byla písemnost předána České poště, 760 01 Zlín 1 dne 25. 10. 2012.

Spornou otázkou v daném případě je, zda citované odvolání bylo podáno včas či opožděně. Krajský soud v Brně vychází z názoru, že plná moc udělená pro správní řízení před správním orgánem první instance se vztahovala i pro celé řízení před odvolacím správním orgánem. Plná moc je průkazem vztahu zastoupení mezi zastoupeným a zástupcem.

Dle ust. § 27 odst. 4 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, pokud byl advokát, který vykonával advokacii samostatně, vyškrtnut ze seznamu advokátů, a pokud je to vzhledem k okolnostem případu třeba, učiní Komora vhodné opatření k ochraně práv a právem chráněných zájmů jeho klientů, zejména může určit jiného advokáta nástupcem vyškrtnutého advokáta. Komora o přijatých opatřeních klienty bezodkladně písemně vyrozumí.

V daném případě zákonnou podmínku vyplývající z druhé věty citovaného právního ustanovení však Česká advokátní komora nemohla splnit, neboť jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí předsedy České advokátní komory ze dne 10. 5. 2012, č. j. 02-4035/12 „*České advokátní komoře nejsou známy žádní klienti vyškrtnutého advokáta, které by bylo možné přímo vyrozumět o tomto rozhodnutí*“.

Vzhledem k tomu, že JUDr. P. O., kterému žalobce udělil plnou moc dne 2. 4. 2012, zemřel dne 9. 5. 2012, zastoupení převzal ex offio JUDr. J. H. (doručení citovaného rozhodnutí advokátovi dne 11. 5. 2012), lze mít za to, že zmocnění k zastupování žalobce tímto právním zástupcem se vztahuje na řízení celé.

Dle ust. § 27 odst.2 citovaného zákona nedohodne-li se zástupce advokáta určený Komorou podle odst. 1 věty druhé, s klientem do jednoho měsíce ode dne, kdy byl klient o určení zástupce vyrozuměn, jinak nebo neučiní-li klient v této lhůtě jiné opatření, přecházejí na zástupce ve vztahu ke klientovi práva a povinnosti zastupovaného advokáta, vyplývající ze smlouvy o poskytování právních služeb, včetně práv a povinností vyplývajících ze zastupování klienta v řízení před soudy, nebo jinými orgány a práv a povinností obhájce v trestním řízení. To platí i v případě, kdy byl vztah mezi klientem a advokátem založen určením podle § 18 odst. 2 nebo ustanovením podle zvláštních právních předpisů.

Jestliže tedy pro vzniklou překážku (úmrtí advokáta JUDr. P. O.) byl ČAK určen nástupcem JUDr. J. H., bylo by spravedlivé po něm požadovat, aby na tuto skutečnost sám taktéž i žalobce upozornil. V případě nově ustanoveného právního zástupce k něčemu takovému však nemohlo dojít, neboť určenému advokátovi nebyl jmenovaný klient znám. Tato skutečnost vyplývá z odůvodnění rozhodnutí předsedy ČAK ze dne 10. 5. 2012, v němž, jak výše uvedeno „*České advokátní komoře nejsou známy žádní klienti vyškrtnutého advokáta, které by bylo možné přímo vyrozumět o tomto rozhodnutí*“. Ze skutkových zjištění provedených ve správním řízení je zřejmo, že správní orgán I. stupně v důsledku neúspěšnosti doručení rozhodnutí ze dne 31. 7. 2012 z důvodu úmrtí JUDr. P. O., neučinil žádné šetření, bez dalšího písemnost doručil žalobci (doručení ze dne 13. 8. 2012). V jeho postupu soud spatřuje procesní pochybení, taktéž i v postupu žalovaného, neboť oba správní orgány nevyvinuly žádnou iniciativu a součinnost při zjišťování skutečnosti, tj. úmrtí právního zástupce a jeho právního důsledku. Nepodařilo-li se kvalifikovaným způsobem doručit písemnost JUDr. P. O. pro vzniklou překážku, pak správní orgán nemohl a neměl vycházet pouze z uvedeného důvodu vrácení zásilky ze dne 21. 8. 2012, ale bylo na místě si tuto skutečnost ověřit jednak dotazem na České advokátní komoře, jednak dotazem na žalobce, zda vůbec je obeznámen o úmrtí jeho právního zástupce a zda je mu známo, že v takovém případě by mu měl být určen právní zástupce Českou advokátní komorou v souladu s ust. § 27 odst. 4 zákona č. 85/1996 Sb. Pokud tak neučinil správní orgán I. stupně, mohl a měl tyto úkony stran šetření provést žalovaný, který však tak rovněž neučinil.

Stejně tak nelze ani nově ustanovenému advokátovi vytknout nečinnost, neboť o existenci žalobce nevěděl. Podle citovaného ust. § 27 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., v platném znění tak nemohlo dojít k dohodě mezi tímto advokátem a žalobcem ve lhůtě jednoho měsíce, neboť oběma nebyly známy jakékoliv skutečnosti o jejich existenci, tudíž i vzniklém smluvním vztahu. Lze tedy uzavřít, že pokud by správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem, pak by jeho postup vedl ke včasnému zjištění, že došlo k určení nástupce a pak bylo i jeho povinností s ním také jednat, resp. mu doručit předmětné rozhodnutí. To se však nestalo, správní orgán byl v tomto směru nečinný, v důsledku jeho postupu pak nastala situace, která však nemůže jít k tíži žalobce a jeho nově určeného právního zástupce.

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí trpí vadou řízení - podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé – proto dle ust. § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, zrušil napadené rozhodnutí a vyslovil současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému (§ 78 odst. 4 s.r.s.). Ve smyslu ust. § 78 odst. 5 s.r.s. je žalovaný v dalším postupu vázán právním názorem Krajského soudu v Brně, dle kterého odvolání žalobce prostřednictvím jeho nově určeného právního zástupce opožděně podáno nebylo.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 věta první s.r.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu přiznal právo na náhradu nákladů řízení sestávající se z náhrady za zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč, z odměny advokátovi za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb, zpracování žaloby, replika ze dne 30. 4. 2013) ve výši 3x 3.100 Kč dle § 7, § 9 odst. 4 a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění a náhradu

hotových výdajů ve výši 3x 300 Kč dle § 13 odst. 1 a odst. 3 citované vyhlášky. Protože advokát je plátcem DPH, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s.ř.s.). Celková výše nákladů řízení činí 15.342 Kč (ve výroku číslo II. mylně uvedeno 11.228 Kč), lhůtu pro uhrazení nákladů řízení stanovil soud na 30 dnů od právní moci rozsudku, neboť takovou lhůtu považoval za adekvátní dané věci, kdy finanční prostředky budou vyplaceny v souladu se zákonem o finanční kontrole.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. ledna 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová